

Dat het CDA steevast zijn christelijke ziel aan de duivel verkoopt, deert blijkbaar niet

Column

MEREL VAN VROONHOVEN

'Ik dacht even dat de vragen waren beantwoord door AI, in het kader van een nieuwe rubriek als De Speld', schreef lezer Jan Pieter Zeeman. Aanleiding was het Volkskrant-interview van afgelopen woensdag met voorzitter Manfred Weber van de Europese Volkspartij, over de Natuurherstelwet. Zeeman vond Webers beweringen nogal 'vreemd be-argumenteerd en niet coherent'.

Dat is nog mild uitgedrukt. Het was ronduit stuitend hoe de Duitser zich bediende van valselijk gecreëerde tegenstellingen en angstzaaijerij, zelfs toen hij veelvuldig door de interviewer werd gewezen op de feitelijke onjuistheid van zijn woorden. Het betreft hier niet een of andere extreem-rechtse populistische leider, maar de aanvoerder van de christen-democratische fractie in het Europees Parlement, waartoe ook de ChristenUnie en het CDA behoren. De EVP-voorman beweerde dat de Natuurherstelwet, die de biodiversiteit in Europa moet herstellen, leidt tot minder landbouwgrond en dus minder voedselproductie. Daarmee manipuleerde hij behendig richting 'hogere voedselprijzen en inflatie, waarover de burger zorgen heeft'.

Meer dan drieduizend biologen en milieuwetenschappers maakten in een open brief korte metten met Webers beweringen. Ook ná invoering van de Natuurherstelwet blijft de voedselproductie stijgen. Ook tientallen grote bedrijven als Nestlé en Unilever schaarden zich achter de wet. Het deed Weber niets. Zelfs een 655 pagina's tellende effectrapportage die aantoonde dat de opbrengsten van de wet veel groter zijn dan de kosten (terwijl nietsdoen 1.700 miljard kost) deed hij zonder inhoudelijke onderbouwing af als 'tekortschietend'. Want 'wij voelen de politieke realiteit het beste aan. De EVP is aan de winnende hand.'

Daar kwam de aap uit de mouw! Wat in Nederland het CDA is overkomen, dat laat de EVP-leider in Europa niet gebeuren. In aanloop naar de Europese verkiezingen van 2024 heeft hij maar één doel: zieltjes winnen. Dat hij daarmee de kans om de natuur op onze wegwijnende aardkloot misschien toch nog te redden, hartgrondig de nek omdraait, interesseert hem geen bal. De wet is afgelopen donderdag weliswaar nipt aan een vroegtijdige dood ontsnapt, ingevoerd is zij nog lang niet. Dus vervolgt Weber zijn kruistocht.

Dat kennen we van dichtbij huis, waar het CDA ook geen enkele schroom voelt om, ten koste van de lange termijn, met populistische politieke kortetermijnwinden mee te waaien, in de hoop zo afvallige kiezers te paaien. Hoekstra's uitspraak dat 2030 'niet heilig' was, deed vorige zomer het zo precaire stikstofproces van Remkes bijna de das om. En na de voor het CDA desastreus verlopen Provinciale Statenverkiezingen, belandde de tijdens de

formatie zwaarbevochten stikstofafspraken pardoos in de ijskast. Dankzij het CDA.

De partij die de mond vol heeft van rentmeesterschap, is al tijden op drift. 'Niemand weet meer waarvoor het CDA staat', zegt Jan Schinkelshoek deze week in HP/De Tijd. Volgens de voormalige CDA-campagnestrategus heeft zijn partij, die ooit 54 zetels in de Tweede Kamer had, in 2010 haar christelijke wortels verloochend door in zee te gaan met de PVV en zo zichzelf verloren. Angstvallig klampen de christen-democraten zich vast aan alles wat hen in het zadel houdt. Samen met Forum voor Democratie regeren in Brabant? Geen bezwaar. Een hardvochtig migratiebeleid steunen, hoezo niet? Dan weer VVD-light, dan weer BBB'tje-spelen, het CDA zoekt wan-hopig naar een toekomst. Dat het daartoe keer op keer zijn christelijke ziel aan de duivel verkoopt, deert blijkbaar niet. Het redden van een op-sterven-na-dode christen-democratische partij leidt immers uiteindelijk tot het redden van een op-sterven-na-dode aarde.

Of is dat toch een fabeltje? Door AI geschreven in een nieuwe rubriek als De Speld.